

پدر بزرگها

و مادر بزرگهای

امروزی

تو شنیدن ناند ها بر این

ترجمه: دکتر آصفه آصفی داشتاره انترا ایهالی

عالقمدنند و این خود وسیله ایست برای بر قراری نوعی ارتباط خانوادگی از طرف پدر بزرگها و مادر بزرگها، تکیه کلامهای بچه ها، اصطلاحات محلی یادگاری از اجداد، بدانسانی هایی که در دیرستان یاموقوع سر بازی برایشان پیش آمده، تاریخچه بعضی از خدمتهایی که بمثزله داستانهای حماسی توجیه می شود بدون آنکه لزوماً هر کدام از آنها شامل

با آداب و رسوم منطقه ای دو یا سه یا چهار بار روی هم بیو سید اگر این روبوسی ها برایر با آداب و رسوم و سنت ها انجام شود موجب دوست داشتن عادات و رفتار طرفین گردیده و هم رنگی و هم آهنگی ایجاد می نماید.

« مثل سنتی که صاحب خانه سرمیز عذا شراب را برای حرمت مهمنها باید بچشد:، بعضی ها به ضرب المثل ها و داستانهای خنده دار یا شوخی

اعضاء خانواده کمابیش با رشته های مهر و محبت بهم هر بوط باشند یک فولکلور کوچک خانوادگی بوجود می آید که نمودار گرمی روابط آنهاست.

« در فرانسه رسم براین است »: برای تشییع روشی که مورد توجه فرد مورد نظر قرار نگرفته است سه برگ نفنا را در چای دم کنید و با گل یاس نوئل به او بخورانید و بر این

موقعیت افراد خانواده شود ، در قدیم این مسائل ایجاد سازندگی و یا موجب تغیریفتو توصیف می گردید در حالیکه امر و زه بعنوان نوعی شوخی و مسخره تلقی میگردد .

افراد جدید الورود در خانواده میخواهند بعنوان عضو علاقمند در این اجتماعات شرکت کنند و غالباً برای توجه و نگهداری این آداب و رسوم کوچک جنب و جوش های زیاد می کنند .

ذیرالحساس می کنند اگر این مسائل را قبول نکنند آنطوریکه باید در اجتماع خانواده جدید پذیر فته نمیشنند .

افرادی سعی دارند که این سنت را بصورت مسخره و شوخی در آورند ولی بعد ها غالباً متوجه میشوند که خودشان نیز شاید ناخود آگاه همان آداب و رسوم سنت ها را پذیر فته و در خانواده خودشان برقرار ساخته اند .

بعلاوه یک سلسله آداب و رسوم منطقه ای نیز وجود دارد که برای انسانهای مناطق عای ارتیاطی بوجود می آورد ، قدیم در شهرستانها برای تولد کودک درخت سرو می کاشتند که از تنه آن موقع ازدواج

همان کودک نیم تختی تهیه میشد که رئیس خانواده بر آن جلوس کند ، در اکثر کشور های مختلف بسیاری از این سنت ها هر گز نوشته نشده است و باصطلاح سینه به سینه از نسلی به نسلی دیگر منتقل شده است .

جوادان آفریقائی افکار شان متوجه این طلب است که همه چیز با ازین رفتن پیران معحو و نابود خواهد شد ، اینها معتقدند که در قدیم گنج های وجود داشته اند که با منعی شدن دنیا امر و ز قیمتی تر گردیده است .

در فرانسه سنت بوسیله شعر بصورت نظام در آمده و در فولکلور های منطقه ای محفوظ مانده است و به مین دلیل بسیار آسان است که آنها نامبردو جاودانی نگاهداشت این سنت مثل تر و تی است غیر قابل ایراد که شاهد خوشی های زندگی میباشدند . زندگی دسته جمعی افراد ، همگامی ، همراهی در انجام یک مقصود ، حتی اگر از یك خانواده نباشند .

تعطیلات فزد پدر بزرگها و مادر بزرگها تعطیلات زمان و مکان توقف و استراحت است فر صتی است

که غالباً نسل ها با هم روبرو و میشوند ، لزوماً تمام افراد خانواده نیستند که دورهم جمیع می شوند بلکه اکثراً جوانان هستند ، فرزندان جوان کمتر موقع تعطیل به پدر بزرگ و مادر بزرگ سپرده می شوند ، برای اینکه پدران و مادران بتوانند از تعطیلات طولانی تر استفاده نموده به جاهای دورتر بروند . بعضی وقتی هم در عرض پدران و مادران از پدر بزرگها و مادر بزرگها بذری اگر می کنند و این هنگامی است که جوانان در گروه های هم سن و سال خود برای برگزاری تعطیلات شرکت می کنند و یا به مسافت های تر تیپ داده شده میرونند .

اقامتگاه برای ایام تعطیلات (اقامتگاه دوم) خیلی زیاد شده با تمام وسا ئل طبیعی وارد وی و همچنین اقامتگاه های قدیمی خانوادگی ، با وجودیکه اقامتگاه های قدیمی خانوادگی احترام دارند ولی کم کم دارند متروک می شوند ، نوجوان امروزی می گوید گو اینکه هنوز هم به منزل های بیلاقی خانوادگی مومن و علاقمند و وسائل آسایش و راحتی زیادتر است ولی با گذرانیدن تعطیلات در آنجا ،

خود را عضوی از اعضاي جهان
امروزی حس نمیکنم .
در یمیل و قنیکه تعداد
بچه های بساد اقامتشان
نژد پدر بزرگها و مادر بزرگها
جالب خواهد شد آنها یاد بود
این تعطیلات رامانند بهترین
خطوات فردی محفوظ
نگه میدارند - ولی با وجود
این نسبتی دعوت بچه ها
صورت اخبار پیدا کندلا .
جوانان در خواسته او خواهش
های دیگری دارند باید به این
خواستهایشان توجه شود و از
حدود سن و سال های معینی
که مسافرت ها ، کارآموزی ها
کارهای فوق بر نامه مخصوص
زمان تعطیل برایشان ترتیب
داده میشود نباید آنسان را
با زداشت ، چه همین ها سبب
نقوبت آنان گردیده و میتوانند
ذ تجربیات شخصی به همند
دوند . ازطرفی بساتوجه به
لامت و حالت مزاجی پدر
مادر بزرگها و نگهداری
را افاقت منزل بزرگ یمیلaci ،
خارج و سر و صد اهائی که از
جمع جوانان بوجود می آید ،
صمیم استفاده گذرانیدن
تعطیلات را نزد پدر بزرگ و
ادر بزرگ که باید اتخاذ نمود .
این برخوردها ، چگونگی

و پژوهش آن را به شرکت افراد خانواده در انجام کارهای خانه بستگی پیدا می کند، کارهای خانه در حقیقت، موضوعی است که بیشتر سبب خستگی مادر بزرگ می شود، آیا واقعاً برای تقسیم بندهی کارهای اضافی مثل

« آشپزی ، ظرف شوئی ،
لباس شوئی نظافت و جارو و
امثال آنها » تصمیمی گرفته
شده است یا اینکه خانه دچار
بی نظمی های کوچک و بزرگی
خواهد شد ، چه اندازه باشد
کوشش شود که خانه بهر حال
صورت منظمی داشته باشد حتی
اگر پدر و مادر بزرگ از نظم
و ترتیب فیلسوف می باشند
خودشان هم صرف نظر نموده باشند
مادر بزرگی می گفت
« چندین بار احاجی دادم که

بجهه ها هر چه میخواهند بکنند
باین امید که وقیعه میخواهند
بروندندگی را مرتب خواهند
کرد، اما قفسه ها باز، روز نامه
ها و خورده های کاغذ کف
اطاقها پراکنده، ایوان پر از
اسباب بازی و رخت ولیاس
بود.. درست در همان موقع هم
خدم ملاقات های فوری و کار
باعجله ای داشتم

آیا فرد، نظم و ترتیب
را فقط در مردم خودش و منزل
خواهد میخواهد یا در این
مورد بدیگران هم باید فکر
کند؟ این مسئله است که
حلش بسیار مشکل مینماید.
اما دنیای بدون نظم و ترتیب
چه خواهد شد؟ آیا نباید
این مسئله جزئی از تعلیم و
و تربیت بحساب آید؟ اگر
تعطیلات برای همه بایستی
رفع خستگی و نوعی استراحت
محسوب گردد وضع مادر بزرگ
چگونه می شود؟ اور این-

موارد عصیانی و خسته میشود
چرا بایستی مدتی وقت صرف
کند تا اشیاء را پیدا کرده و
بعای خودشان قرار دهد.
بهتر نیست نوادگان و جوانان
از تولید ناراحتی هاییکه
اجباراً برای پدر و مادر بزرگ
ایجاد می کنند جلو گیری کنند

تا زندگی و روزهای خوش و
شادتری را باهم بگذرانند
تعطیلات در منزل

بعضی اوقات پدر بزرگها
برای برگزاری ایام تعطیل بمنزل
فرزندانشان دعوت میشوند و
این خود علامتی است از
محبت و علاقه فرزندان به آنها
میتوانند بسا غرور بگویند

که ما در این دنیا بزرگ
تک و تنها نیستیم «میر و میر»
منزل فرزندانمان و لی این
میمانیها بزودی یا بصورت
انجام وظیفه و یا نوعی اجباری
در می آید کسه پدر بزرگ و
مادر بزرگ تقریباً خودشان
را تنها احساس می کنند و
تمحیص میدهند که بایستی
مدت اقامتشان را نزد
فرزندان کوتاه تر و بیرون از
اینکه کارهای لازمی دارند یا
مثلای باید یک دوره چند روزه
تحت معالجه باشند در صدد
رفع نزhamت بر می آیند.

خشیختانه برای افراد
مسن امر و زده راههای مختلفی
وجود آمده که آنان بتوانند
دوره تعطیلات خودشان را
بگذرانندو البته این راههای
ها بایستی تعمیم یابد زیرا به
پدر بزرگها و مادر بزرگها

آزادی زیادتر می دهد و میتوانند
روزهای هفته ها را در گفوار
فرزندانشان بسر برند و این
مدت برای آنها آرامش بخش
و مطبوع باشد زیرا هر کدام
میتوانند در خود وضع خود
از تعطیلات استفاده کنند و
در نتیجه همگی با کمال میل
و اشتیاق منتظر این دیدارها
میباشند.

هدایا

هدیه از طرف پدر بزرگ
و مادر بزرگ غالباً نشانه مهر
و محبت آنها می باشد. بقدرت
اتفاق می افتد آنرا بعنوان
نوعی دین نسبت به فرزندان
تلقی نموده و انتظار داشته
باشند که فرزندان کمال
اهمیت را برای هدیه های
آن قائل شده و نسبت به آن
ابراز احساسات نمایند.
بعضی ها تعجب زده و کسل
میشوند و قبیله می بینند که
فرزندان هدیه آنها را بطور
عادی قبول کرده اند و با صلح
بجای آنکه ارزش و اهمیت
فوق العاده برای آن قائل
شوند شاید تا حدی هم سبک و
بی اهمیت تلقی اش نموده اند
مثلثاً یک تکه جواهر موروثی
در خانواده و قبیله بینند که
این هدیه های که برای آنها تا

آن اندازه ارزش و اهمیت داشته است، در نظر فرزند عادی بوده و حقیقی در فلان مهمانی هم از آن استفاده نکرده است بی اندازه غمگین و متأثر می شوند. باید توجه داشت که شاید فرزندان علاقه و توجه بیشتری به اشیاء تازه دارند، برای برآمدروز و بسته بندی های زیبا و علامت مخصوص مقاوم بروی بسته در حالیکه اشیاء تازه برای پدر بزرگ و مادر بزرگ مفهومی ندارد، و معتقدند که فرزندان هم بهتر است به اشیائی علاوه مند باشند که پدر و مادرشان علاقه دارند منتها علاقه به توافض آنقدر زیاد است که اشیاء خود برای اینکه به آنها به بخشند صرف نظر کنند.

گاهی از اینکه فرزندان مثلث در باره هدیه تولد یا جشن عروسی و غیره صحبت نموده و از پدر و مادر بزرگ خود چیز بخصوصی بخواهند متأثر می شوند چون علاوه مند هستند که هدیه خود را بصورت غیر مترقبه بانان اهداء کنند و باصطلاح آنان را غافلگیر کرده و خوشحالشان سازند در صورتیکه اگر قبل از درباره آن صحبت و اظهار نظر شود لطفش از بین رفته و بسیار

کند؟ متصور می شود که توجه کوچکی باعث خوشی هر دو طرف خواهد شد؟ اگر پدر بزرگ و مادر بزرگ قبول کنند که این فرست های کوچک را به فرزندان بدنهند میتوانند عمیقاً نهنجیت و بستگی فرزندان و نوادگان را احساس کنند.

عادی خواهد گردید. چه اهمیت دارد اگر فرزندان از دریافت شیئی مورد نظر و علاقه خودشان خوشحال و راضی شوند ولی رویاهای آنان از اهدای احیاناً هدیه های بی فایده و غیر لازم که در عین حال هم بجا نشان بسته است جلوگیری